

Preč. Dr. I. Đ. Višićević rektor grkl. sjemeništa Zagrebl. gornji grad

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Виходза кажда тидзень. — Предплата на рок 60 Дина., на пол рока 30 Дин. За Америку и други крај: 2 долари рочно.

Предплату и шицки писма до Редакцији и Управу треба посилаи на адресу: „Руски Новини“ Пиншкоревци (Југославия).

Английци и соединене церквох.

За ту ствар порозумя наше читателє и да то добре оцеля, напоминаме следуюце:

Того року виповнює ше 100 роки од часу, як на лондонском универзитету Оксфорду започал ше таи названи „Оксфордски рух“ у англиканскей церкви, котру краль Георг VI одорвал од Рима. Тот покрет водзели професоре универзитету, богослове: Пусей, Оалекей, Нюмак и др. З того руху извишло ше жадање: **пращи Церкву до науки першого християнства, вишлебодвиц ю вос рукох держави и виховац добрих священїкох.**

З того руху випол так яванє „ритуализам“, котри запровадзонал у шибийскей церкви того шицко, по и католицї маю. Запровадзели криж, одтар, цївички, потїм и послидї часїни католицьких шибкох, шмаца, кадзело, клячанє, процїси и т. д.

Тот рух роздзелял англиканску церкву на два табори: на табор, котри ше приближовал до католицькей Церкви и табор модерних мило-вирцох або и безвирцох. З першеї страны велї уж преступели до католицькей Церкви. Тоти два страны водзи оштру борбу межи собу. Бдиї стоїа за виру, а други процїа вири.

Тих днїох 50 англиканских пасторох вїдало манифест у котрим поволую, да ше престави сто рочаїца того руху. На чолє їм стоїа владика Виктор Сеумоур, двоє англиканских монахи лезевц пасторох Лондона, а други а Йорку, Камбрижу, Портсмуту и т. д. Манифест послали шицким англиканским владикам и пастором по цалим швецє. У тим манифесту отворено пишю, „же єдини способ да ше вишлебодза гєрайшого бляжукства, єст, да ше авш повраца до Церкви католицькей и да признаю перховну власт Папи римского. Далєй так пишю: „Ми прєглануєме, же католицька вира од Бога обявена. . . . То єдина права християнска вира. Прєглануєме, же наш остатїи и єдини цїль єст: заш ше водїиц зос Апостолску Столцау у Риму, з того Церкву, у котрей заступїл єв. Петра вше бул вожд и штрєдок на тим швецє. . . .“

Тот манифест потресол цалу Англию . . . и о цїм пишю шицки новини.

Тоти сами вождєвє основали и „Братство єдноєца“. У правїлох того братства стоїа такє вироксповїданє, котре зложєно у цалком хатолицьким духу.

Вецей сто англиканских пасторох потписало то манифест и у нїм признали, же їм треба признац Папу Римского як верховну главу Церкви Христовеї.

Єто, так робя людзе, котри читаю и учи. Чим человек вецей учи, тим є блїжєй ту правди, а хто або яч не учи, або мало учи, тот ше од правди удалис.

УКРАЇНА.

Шветкованє памїтки бою при Крутох. — Кєд в жимє 1918. року московски большевїци нападли на Україну, у котреї владала Українска Централна Рада, да тоту Українску владу пїжєнїю и сами запладало з Україну, пошли и млади школяре з Києва на фронту процїа большевїкох, бо нашого войска було барз мало. Амє млади школяре не були виучени воєни, а ту тому не мали добрих водцох и при всталу Крути, на сивєр од Києва, потрафели на вельке большевїцке войска, котре их зос шицких странах обступєжє. Млади ше хланили не сцєли прица и борєли ше до остатнього. И скоро шицки — их 300 — потинули за своє ошовицїгю. А жєвирски большевїци страшно порубали и пофалатовали их мертви єна. Було то 30. януара 1918. року. Од теїди нашє студенти каждаго року шветкуєю на тот дзєнь спомєн тих младах героїох и пали дзєнь нїч не вєдза ані не пишє — гладую, а ушторовани єнеж дарую на нафодни цїлї. — Так було и того року у Галичинї. У Львовє и по других парошох отримани шветочни сходачки-академиї, на котрих ше споминало бєзсмертни подвиг младах наших героїох под Крутами, а шицка школска младеж тот дзєнь строго постєла.

Таке шветкованє памїтки славних борцох за шлєбоду України служи лєм не чєстц нашєї младежи и док мамє такє младеж, бѹдучиоєи мѹши бѹцї наша!

Розоружанє препаднє.

На конференцији за розоружанє, котра ше терез заш авшла до Женєви, пришло уж до того, же нїкто од там собраних делегатєх не вери у успїх розоружаня. Французка авш єднак стоїа на тим, да ше єї гарантиє вємоц других державох, кєд би Французка була од дакого (особєно од Пємєцкеї) нападнута. Алє Англия терез вїявєл, же вона не дума Французом нїч гарантирац. И так ствар розоружаня пришла на „мертву точку“.

Нову французку владу

авшєл Деладнє, а министрєм финансийох постал Бонє. Вон ма найвєкшу задану, як да змєкнєша дефицит у французким державним бюджету. Прє тоту ствар є сподїла владу Пол Бенкура, бо вон на предлог мнї. финансийох-Шєрєтїя-сцєла змєнїла цїнау держ. уряднїкох. Алє бєз того змєнїлани и бєзавїжєши вїлаткох на наоружанє не мож ше очувац од дефициту, бо поршїи дзєвїгач нєшка не мож нїдєлє па кїлї у Французкеї. Зато новини уж пишю, же и нови министр финансийох Бонє прєдложи зїжєнє плаца уряднїкох и вєдлїх вєдаткох.

У Турскеї ше нарад бунї

продїи реформох турскїго диктатора Кємал-Пашїи, котри мєдєн ишїмї оцєрєдєл, да ше у шицких мусульманских богослужєньох ма служби на турским язїку, а не як до терез на арабским. Турци ше тому прєвїлєи и у єднєї єднєї джамїї и вєрану Брусє нападлї Турки на годку и чєпного побїєл, кєд вон почал читац молїтвї на турским язїку, а не сцєл на арабским. Вєц булї у Брусї вєлєки демонстрациї процїа Кємалу.

Крєвави политїчни борби

не престали у Нємєцкеї, гєч Гитлєр прєвїкал владу. Терез тотї борби ишє острєїши, бєз комунистї и социалистї терез гитлєровских дїє баржєї мєрїкє Терез ше тотї два странки (комунистї и социалистї) котри ше и так вєльє не рєализую, сцїу вємирни и зложїло вїстунїцї процїа Гитлєру. — Гитлєр заш сцє комунистичку странку цїцком забравїл.

Румунска под контролу

Союза Народох. Пїтала вон од Союзу вєкнїу вєжїчку, алє нєместо того, поставєл Союз Народох Румунскеї єдиногє контролєра, котри будзє надпатрацї гадзєванє румунскеї держави, а зокрєма будзє мєркованє на финансийску (пенсїєну) политїку Румунскеї. Досї то аз Румунох не мїєлє, алє требало їм скорєї лєпше гадзєвац!

Пре оружје

котре було в Италији привезене до Австрији протестирала (Француска и Мала Антан-та (Югославия, Ческа и Румунска) пред австријску владу, котра одповеда, же то було старе оружје, котре ще мали у австријских фабрикаох обробици и поправци, а нец навад Италији врашиц. Социјалистични новинари писали, же тога оружја одреджено за Мађарску, да ше Мађарска цаторука проци државох Малеј Антанте.

Еспанска влада

Саходоше у кризи, бо проци пош виступели најбретрејших републиканти под предством бившого министра Церу. Вон пригварял влади, же вона за два рока, од кеда проглашена република ниц не зробела, цо обещала и же терая у еспанскеј републики ниц не лянше, да було, док владала краљ.

Огњь на Атлантику

велькеј францужкеј ладї, по ладивно уа мору згорела, буд поджожен. Так преналила комесия, котра преучована причини огня. Терая ше виглядује тоти ладїа, котри „Атлантик“ зашлели.

На обрану вири.

Нешка ше бара вельо гутори и писне о вири, а највечей гутора и писну такж, котри виру пламеней познаю. Наданце сом слухам едну таку бешеду медам цвома, па а тей бешеди припошим даскельо слова. Думаю же тоти слова годни дикому буц на помочи.

Мудерец: „Вири то уж адстарела ствар.“

Обични християн, котри добре зна, цо учи Кагазке, так одвитовао на побуди предручоване проци вири тому Мудерцу:

Християн: „Правду гварим, же наша свята вира стара, бо вона уж вецей як 6000 рокж стара; ала вона до тераз не застарела, ани нїда не застарєе, бо вона яв людске дїло.“

Мудерец: „Нешка вистарчи наука и хто ма науку не потребуе вири.“

Християн: „Кед тебе вистарчи ва швидко наука, то ти барз скромни и мало себе ждани. Найлучишојшим людзом того швети сама наука нїда не вистарчала, ани їм не вистарчуе. Воли крем науки потребуваја ниц и виру.“

Мудерец: „Я ле мам вири.“

Християн: „Води зато ци претреба, да виру славан, да ше рецьо учим, па виру найдаси и будаси ро мац.“

Мудерец: „На концу, треба да ше человек и науковица да тим швец.“

Християн: „То правда. Ала на концу будасе треба и умрек. А ци ти уж ва шмери приготвени?“

Мудерец: „Бог не потребуа нашого богослужєня.“

Християн: „То правду гварим. Ала ти потребуши и то бара потребуши.“

Мудерец: „Наїц ше млади людзе решица и най ше навирїаю.“

Християн: „Але не так як гачата.“

Мудерец: „Пре виру други же в нас имєю.“

Християн: „Руб добре и не дай ниц на плеткї... Плетки и так не приду аж до няба.“

Мудерец: „Хто значи наїце, ти сєг Бог.“

Християн: „Хто ма здрави разум, тот ана, же ест Бог.“

Мудерец: „Та на концу, я мам шибодну волю.“

Християн: „И баш зкто будаси давац отьвет за ницки својо дїла.“

Мудерец: „Пеню? Ище ше шїхго не врацел отамаль.“

Християн: „Прсто не ида там, бо и ти ше не врацаш отамаль.“

Мудерец: „Зол шмерцу, ницкому будасе копец.“

Християн: „Прето и ти теши увидаш, же кинца будас и твојо мудросци.“

Читайце и розширюйце „Руски Новини.“

обязиц до поетских пмадох. У тим п. Костельник прави майстор: глибоки думи, хтори дзекеди чешко и похопиц, виложєня у чисто поетским стїлу.

На другия меске стої П. Ковач, ала того року и його работа досц слаба. П. Ковач хуморист, ала зато того року ма досц сентименталну роботу: „Стара лисна“. То едика од слабших стварох цо и. Ковач у остатних двох рокох обявил. Хто буд најдурниши, досц зголяв интересантна, хумористична смушка зєс нашего лараского животоу, ала кус изацпута. Муним повєси, же то не тельо хиба автора, кельо хиба стої и на тим, же ми до тераз не мали оштрєйшей критики, хтора би писатєлом указала на похибки, да вони не права вше исти хиби. Од того може спавиц лєм оштра критика якїй у нас нет.

П. „К. М. Б.“ зєс свою приповедку: „Дерволзи“ указує вельки вплив п. М. Ковача хтора пок ма на льо. Приповедка сама по себе за лакус вецици дзєци, па бара бж швецєла ту писньом п. Я. Фейсн.

Статї п. С. Саламона и п. Р. М. снадаю ту поезиї, гоч су писани у прози, па при поезиї и будзєме о шїх бешедовац.

А. Доде: Парох с Кикино, добре прихотди, гоч бж лепше було да дацо преложеме востериского, або хорватского.

По новим вакоњу р виборох

будас ше у цадєј держави виберєц 363: посланик. Од того цановина Сависа 74, Дунайска 52, Дравска 29. Державиу листу муша подвисац по 30 виберитєлєох в половки срезох у держави, котри муша буц размєсєнн голєм у 6 бановинох.

Розгавиц церкву од держави

сцєл би посланик Кешєлавич, гоч сам признава, же його опец в православни парох. О тим вон придал Нар. Скупштини предлог, ала тот предлог, котри бж нашей держави лєм цхо доваз, одбили скоро инцици посланици, а оцруцєла го и сама влада.

Оптужєни урядници министерства финансийох

же покрадли державну касу за 766.000 Д. Оптужєно еденєц урядниках.

Забиле белградску милиционерку

Драгу Мятричевич. Вона була уж стара жена, а мала крло 20 милиони лєвотку, ала була барз скупа и жила свма у едней својї хижи у Бєнєграду. Пїдас не хозєла и лїкого ту себе не примала, сама себе вєрєла и убише жила чудним животоу у велькеј скуносци. Три мала себе у хижи лєв два пєт и едного тусана 20. януара старей милиционерки дзєшка явстало. Полиция почала за нєо глєдєц и аж по двох тяжьнох 4. фебруара вєрєлаше ку забиту у ої пивници затрєчану и старимл дєсєами. На глави мала вельку рану. При оїй панси и фалдєт зати з лївоздєми, з котру го збодїлєц забил. Ишириц до тераз не прєцанил ницкого шлїду за збодїлєком.

Влацєли злодїйску банду

у Затрєбу, котра уж дуго кридла затрєбєси каск. Кед полиция Вацєк сцєл едного злє-

Приповедки и писнї

у Р. калєндару за 1933. р.

У прози на першим меске стої др. Е. Костельник зєс своима двома стварима: „Дїдо тотор“ и „Наї будасе воля твоја“. Тот смушка, гоч рєсурєк зєс руского шєвото указує, же наш Нєстор остава вєне вецей теолог, филозоф и филолог. Едино ше муним прикєнант: а то його труд ла нам прикаже дуну старого тотора велького Руснака и икрного сына Мацєри Церквї. Перна часц док нїдо не вошла до Христових рокох, ма вельку вредносц як артистичка ствар, а дивєй снада вецей у моуше чєниє. Красни описи младаго Руснака, весєлого, нєсташкого, ала доброго у дунї. Прєобрацєнє бара крашнєе приказанє. Баштото мєсто як и комични описи младаго лєгїня указує, же наш Нєстор могол буц ише вециш писатєл, да вє мал тога вєцєсєс, же бул перни, та мушєл керциц сєбє драгу, так же својо најлєпшии силє ка тим утросєл.

Преложена статя „Наї будасе воля твоја“ дивєда п. Костельника на перше мєсто у того-рочним калєндару. Думи здрави, свиж, надїхнүти християнским дүхом указує вельки умнїшого Нєстора и живи талант нашого филозофа. Не артист писал филозофски думи, ала ритєл ест таких, цо филозофски думи можу

II. Поезиї.

Тото року мамє красну писню Тараса Шєвєчєнєк: „Блєть догорн“ у оригиналу, а и дво його писнї у прєкладу од Р. М.

П. Мафсєй Вишай стої у поезиї на першим меске, голєм по моїм думаню. Його писнї: „Красней азички“ и „Жєнїцба“ красна приповка писнї иншєк худобнєй посєни. Перна кушиц под впливом Прєрадовича и їмєя, ала иншєк самостойко робєна, дава нашим писньом фурму модерней европскеј поезиї.

То не филозофски думи як у П. Костельника, ала чувствє шєрца и то прицагує тих, цо любя чувствєтелии дїла читат, — людзох мєстного шєрца.

Жєнїцба иншє красна! Чувствє жєвотнєй радєсєи ту вицєтє у шикєй моци едного поєта, хтори робя на нєпрєораним полю едного цєроду, дас посєни не було до прєд даскельо роками.

Нїш Нєстор ма едну писню, хтора ма вельке значєнє баш вє терачнї час.

Вредно спомнуд националїам п. А. Мудрогєо: „Україно, наша лїдєвацино!“ Други два його писнї обещує досц од автора, хтори гєддєи иши дац добри ствари.

П. С. Саламон ма вельку вредносц зєс своима лисєми у прози, хтори ше можу на-

дів Рудолфа Шцуринца у одній каванці рідницю, злодій нагло штурел до полицая и забия го на місце, а нед штурелел и сам себе. Полицая владела двох других злодійох тей банци Секулича и Новаковича и пашла у нїх вельо покрадених пенєжи и други ствари.

У Штыву

(Южна Сербия) водзи ше суд проти судского урядника Раданевича, котри в штупского суду покрадул 557.000 Д.

До чого водзи пиянство.

у В. Бечкереку якишик пияница Гайнал так побил з коліком свою жену, же вона зомкла. Кед припол ей снї дому и видел зомклу мацер владел тот исти колік и таи з нїм патрелал пияного оца, же такой мушєла и його педно з жену одвєст до шпиталу.

Гази у гробе.

Недавно обєтели у Косовскей Митровици якойшик Мавлича, котрого по його жадању требаи похован до гроба його брата. Кед отворели тот братов гроб нашан у нїм 63 гади.

Дзешєд заповиди за мужа.

1. Не виходи з дому, а да ми не повеши, азе идеш.
2. Не гандруй ме пред другима.
3. Тримай пред людзми мою страну и теди, кед я не маю право.
4. Поведа ми крашке то, цо ми маш пригварци.
5. Не, сїладай отвратительност, лєм на мє, ав шикко, цо ше у доме стана. („Жена вше виновата“)
6. Кед мац закашиц дому, обєки ми то, а не дай, да дармо на тебе чекам.
7. Мрї обєкуру голєм тельо замчу, кельо маш обєкуру зос своїма прилєзлєми.
8. Дозволь ми дакеда дажу забаву, глї то теби не по дзєки.
9. Укаж ми ше милим и добрим, гоч уж прешло даскельо роки од нашого вянчаня.
10. Жертвуй ми часточку свойогр шлєбодного часу да я знам, же сом за тебе одночївох и потїха у живоцї.

звєдц найлїрскєйшим у нашєй поезїї. (У нїх вєст найвєцєй чувствїя). Писни у прозї ма прєдност у тим, же цє пута поєта зо стику и рїмї. П. Саламон правї майстор, гоч в куцїх цє бизовни и даскєда кароком глєда моцни слова — так же то бара лєтко обачиц. П. Р. М. ма исто добру писно у прози, але слабїшу од П. Саламона.

Драми нєт. Прєложєни нє мож рахован ту правим оригинашим драмом, та о тим писан не будзєме. О калєндару воцїце нє мам так цо дажнєйше повєстї крем того, же би нам прєклати а и критика не шмєли хїбиц. Модїм нї критичарох да мою критику, кед ше тогї шорїни можу так назван, виправї дєе хїба и цо нєт да пополни.

Евгєн М. Тимко.

Руски Керестур.

Вечарнї школи

о котрих було уж у Руских Новинах писано уж ше почали. Прєцєдєй жївца на коньду тих вечарнїх виладох було заключєно, же ше идуцєй жївци започнємо уж 1. дєцембра, але прє рїжнї не-приликї и прє заважєтєц у работох наїцїх оп. Учительох и драгїх, почєвїлаи тримаво, почали ше аж 1. фебруара. Тримаю ше шкєлади стрєду и пїтєк вечар за хлєпєх, а в субєтєлю за жєнї.

Уж пернїчєо вечарєа було у школи уж вєсєлєй як 200 хлєпї, а вєждї вечар вїцє евцєй прихлєдєа та випатрє, же нам нєодлуга будзє школа прємала. И ту ше указує, лї кам бара потребнї „Народнї Дом“. Дав би Бог, да ше можєм цо скорєй у нїм сходаван.

Тєрєз ше обачїло, же наш народ похлєбїл и цо нєбєл, подобрє и йому потребє и цо му будзє у живлєцє хаснован. А то и требї, да наш народ не будзє дшє лєм на вадку, але да вєдно з другима культурнїма народами аложнєо напредок поавлєа.

Керестурєц.

Девєтина (Босна),

Статистика за 1932. рок.

Родєних 66
Умартїх 30
Вянчанїх 14 парї.
Прирослєо 36 души.
Пркрост бара краснї Кєд би у другїх наших босанскїх парохїїах бул такї прирост, вєц би ше числє Русїнох у Боснєй доувєлїлєо за 500 души. — Цєла девєтинскєа парохїя ма 1464 души.

Миклушевци.

Статистика за 1932. рок.

Родєних 38,
Умартїх 20,
Вянчанїх 13 парї.
Прирослєо у Миклушевцїх 18 души.
Модїлєе и други нашє парохїї, да нам цо скорєй пошлєо свою статистику.

За правду бїю.

Ишлєл глєда по драже и стрєтїлуд худобного человека.
— Цо ти ав єдєн? — пита ше го.
— Я? Слуга сом.
— А чом нїгдає на служнїи?
— Бо я любїм правду. А за правду мнє вїладєи бїю.
— Па вєц прилєдо мнє. Я бара любїм правду. Кєд будзєтї вїцє правду гуторїл, вєц цї я крем влєцї дам нїцє каждї рок краснї дарунок.

Попол слуга з глєдом и прилєдї вєнї до-му. А тєди бул обичай, же глєдєа при єднєвкє дївал слуховї мєду.

— Най тебе будзє у мнє слаткєо нї з мєдєо. Пїй! — гуторєл глєда и насїнал цогар. А бул гот глєда цєлєком лїск.
— Боже дай здравє, лїскї мой глєдо! — глєри слуга, а глєда такїл на нєго;
— Цо тебе брїга, же и лїск?
— То вєц такї ваш дєрунок за правду? — глєта ше слуга.
— Ти нє гутор правду ав мнє, але за другїх и тєди будзєтї добрї слуга!

И випатрє глєда слугу. А випатрє, же вєн до нєшкєа службї не навєл, бо хтї любї, да му ше вїцє прєвдєа до очєх повє?

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Недєлєи блуднєго сїна.

Апостол: Кє Коринцїном 6, 12-20.

Шикко ми доувєлєблєдєнє, але не шикко хаснованє. Шикко ми доувєлєблєдєнє, але я ше не прилєдєм нїчєй влєстї. Сдєнє за жалудок, а жалудок, за єдзєнє. Але Бог єдно и другє зїнїцї. А тїлє не за розлїцтє, але за Господєа и Господєа за цєлє. А Бог и Господєа (Иєсус) дзвїлїлєл и нас дзвїрїє зос снєюо моцї. Оздє не знєшє, же вашєо вєпє члєнї Христєонї? Чи вєц вєждєм члєнї Христєонї и зпрєвїм од нїх члєнї блуднїи? Нїгда! Чи не знєшє, же хтє пристєва зос блуднїцїу постєва єдно цєлє? Цо будзє гварїи єдно цєлє. А хтє ше лєвжє з Христєом постєва єдєн дїх з (Христєом). Слєкєїлєс од блуду! Каждї грїх, цо то члєвєк зрєбї, єст цєзєа цєном, а хтє блуднєо грїши, тог трїнїцї прєци своєго цєла. Чи не знєшє, же вашєо цєлє є у нас храм Духа Свєтєго, котрого манє од Бога и же ви не своїєо? Бо ви кїпєнї за вїсоку цєну. Прєславїлєс и моцїє Бога у вашїм цєлє.

Апостол Павєл оломина Коринцєох, да ше чуваю прєпїрєкєх и да не пага єдєн другєго на суд гоч прєци. Лєкїлєс рєбї, хтє неправду прєпїрїи, як кєд лєвправду з вєвправду врєдєа. Кєд дацєо маю мєдєн сєбу, нїлї то дома по правдї у лїблєвї прєсудїа. Тї христїянє сїє! Нє шїцєчї вєц нє, да нє вєлєцїцє прє ствари, котрї илє прєа людскї устє до жалутку и там прєпа-даю. Старїцє ше за тогє, цо вїчїсє.

Вєц прєходєлє апостол Павєл на науку у людскїм тїлє и в його дєстїнєствє. Пєгарє думєлє и науочїлє, же вєждї члєвєк можє рєбїц цо сїє, зос снєюо тїлєом: же го можє и на грїх нєчїстєтї жєртвєвац. Тогєа крїва наука прїлєлє ше дзєкєотрїх христїянїох. Прєто сє сє. Павєл лєко учї:

Нашє тїлє нє створєнє да служї грїху нєчїстєтї, але да служї Богу.

Св. Павєл нам гуторїл: То бїсїцє мунєлї знєлї, же нашєо тїла, члєнї тїла Христєового. Каждї члєвєк на свєтїм крєсцєнєо постєва члєном тогєо Тїла Христєового так по тїлєу дїк и по снєюо душї. Иєус Христєос глєвєцє нє лєм нашєо душї, але Вєн глєвєцє и нашєму тїлєу, котрє служї душї як кїнстрємєнт.

Да нас глєвєцїцє од стрєннєго блудного грїху, навєдєи апостол Павєл и тогєо:

„Ми ви не знаде, же ваши тѣла то храм Духа Святого, котри у нас бива, котрого ваще од Бога и же не по слово!“ (6, 19.)

Св. Павел наводище еще одну причину, лем за нас одради од того гадного грѣха, и за нас поути, але достойство вашого тѣла:

„Купети сѣ за безконечну цѣну за цѣлу Крѣв Уристовей“. Меркуйце прето, же бисде на уредомали Бога зос тѣлом, котро Богу припада. „Але прославийце Бога зос своѣм тѣлом и зос своѣм думу“, бо вони кѣм и друге Богу припадаю.

Ту як да же св. аѣстол Павел поволуе: „Даети Божко! Давитайце горе своѣм тѣрца! Любце Бога, своѣго Отца, и служце Му у чистотѣ, да будзѣте зос Нѣм одко по духу!“

Наука. Слѣкай од грѣха нечистотѣ!

Паметай, же нечѣсту похоту може лем тот надладати, хто од нѣк сѣни.

Чувай не каждей грѣшней пахотѣ, нечѣстѣ поганѣх, безчѣстѣх бѣвѣдох и дружитѣх.

Чѣсто же сповѣдай и прѣступуѣ достойно ту своѣм грѣхотѣм и тѣм найдѣши наймоцнѣйше аѣи прѣциѣ нечѣстей похотѣ.

Постанова. 1. За младѣх. Будзѣте не клѣбѣ живѣх прѣхотѣх, карѣхотѣх и ношнотѣх скѣпѣх, але не лѣгнѣх и дажѣкѣ скѣпѣх.

2. За старѣх. Не доуриѣте своѣм дѣтѣм да не по подох блукѣю як овѣи без пастарѣ, бо кѣд койо дѣтѣкѣ спадѣт, то упершѣм шорѣ койо грѣх и мѣе будѣт Бог питаѣт рѣхнѣх за тот грѣх на першѣм месѣцѣ, але вен койо шѣдѣтѣ дѣтѣкѣ.

„Блаженѣ чѣстѣи сердцеѣ, яко тѣи Бога узѣет“.

За нашо дзеци

Мали Исус на мразу.

Будо то давно у едним валацѣ на Украйне живѣа худобѣа гловѣна з малим снѣм Васильком. Сдѣней жѣмѣи бѣл барз вельки мраз, а гловѣни уж нестало дрѣва и Василько вырѣл ту матерѣ:

— Мамо, я пойдем до леса да привѣзем дрѣва.

— Идѣ, снѣ, — гвари му маѣ, кой це Мати Божѣа провади.

— Вѣкаѣ Василько шанѣу и уѣл та пошол до леса. А на край вѣланѣу недалѣко леса бѣл з камѣну кѣм Матѣри Божѣи з малим Исусом на руках, Василько зѣл прѣд кѣном шанѣу, а кѣд прѣшел койо кѣмѣа подумѣл себе:

— Бидѣи мали Исус и Мати Божѣа! Вони напевнѣо обидѣѣѣо добре замарѣли на тѣй жѣмѣи, бо то не франѣга стѣд так дѣвѣн и поѣ на таким мразу!

У тих думѣх набѣрал у лѣше сѣхѣх конѣрох, вѣчал их до едного снопа, дѣвѣнѣу на шѣцѣ и прѣчал же дому. Але кѣд прѣходѣл коло кѣпѣу подумѣл себе:

— Мѣе дому уж не далеко, на можѣм прѣсеѣ и без уѣша. А мали Исус не може так далѣй остаѣ, Мушѣм го закрити своѣм уѣшом.

Хто ище не купел

Руски Календар за 1933. рок

наѣ го такой кѣни, бо уж го не вельо и хто го такой не кѣни, годѣл остаѣ без Калѣндѣра. А то вельѣка чѣкода, бо калѣндѣр усѣни краснѣго чѣтѣнѣя, поуѣки и забѣви за каждѣго.

вельки є як и лѣнѣски, ТУНЬШИ од лѣнѣского бо кошта лѣм 9 Дѣн.

ПОПАГЛЯЙЦЕ:

Достава же на каждей нашѣй парѣшѣи и Руским Нар. Прѣсѣ Дружѣтѣву у Керѣстурѣ.

Василько приѣл ту кѣпѣу, руѣл дрѣва на жѣм, зѣлѣ уѣлѣ, пѣц станѣл на дрѣва и закрит Матѣр Божѣу и Малим Исусѣм зос своѣм старѣм, худобѣним капѣрѣком.

Тѣдѣи сконѣл з дрѣва и зѣлѣл же, да го зам себе на шѣрѣбѣт положи. Але так и застал замѣдовѣни. То уж не бѣл снѣп сѣхѣх конѣрох, але громада правдѣвого златѣа и стрѣбла. Васильком своѣм снѣмѣм не прѣлѣл и не зѣлѣлѣтѣ як, лѣнѣтрѣл на Матѣр Божѣу. А там другѣе чѣдо! Йѣго худобѣни уѣлѣ прѣмѣнѣл же на богѣтѣу бѣудѣу, златѣом пишѣту и драгим камѣнѣмѣм укрѣшенѣу.

Василько сѣдѣлѣл на колѣна шѣро же помѣдѣл. А кѣд дѣвѣнѣл своѣм златѣа

бѣло му барз лѣтко пошѣи, гѣм пошѣл златѣо, а не дрѣва. И бѣло му барз лѣпло, гѣм бѣл лѣм у конѣнѣи.

Вѣстѣка о тим чѣду рѣзѣнѣрѣла же далѣко по наших руских вѣлѣлах, и шѣнѣкѣи вѣдуѣ з Васильком и з Йѣго матерѣу спѣвѣли. Василько жил од тѣдѣи з матерѣу без бѣриѣх бо мали досѣ златѣа. Але житѣи вони и на далѣй скромнѣо, а вельѣку частѣ своѣго богатѣнѣа жѣрѣтѣковѣли на худобѣних, на цѣркѣву и другѣи дѣбрѣи аѣи

(Дѣвѣнѣчок).

Знѣжена рѣчѣа прѣдпѣлата

од 50 Д, вѣрѣдѣи лѣм до 15. фѣбруѣрѣа. Прѣто ю такой помѣтѣце!

Брой 811 1933.

ОБЯВА.

Обявѣюѣм, да слѣдѣи дѣлѣ намерѣваѣю еднѣо с другѣим у брак стѣпѣнѣи и то:

	М Л А Д О Ж Е Н Я	Н Е В Е С Т А
Име, прѣвѣне и свѣтѣлѣнѣи друѣи назѣвѣ	Рѣйко Васѣлѣ	Плѣсѣкѣ Сѣрафѣмѣ
Порѣдѣчѣо стѣнѣ	нежѣнѣст	неудѣа
Стѣлѣж (зѣнимѣлѣ)	рѣдѣнѣк	домѣчѣнѣа
Вѣра	гр. кѣт.	гр. кѣт.
Стѣрѣст и мѣсто рѣдѣнѣя	рѣдѣ. 18. фѣбр. 1910. гѣд. Бѣсанѣкѣа Грѣдѣнѣшѣа	рѣдѣ. 2. апр. 1913. гѣд. Русѣи Крѣстурѣ
Мѣсто стѣновѣнѣя	Бѣсанѣкѣа Грѣдѣнѣшѣа	Русѣи Крѣстурѣ
Име и прѣвѣне рѣдѣтѣлѣя	пок. Рѣвѣло Мѣйсѣи Пѣсѣкѣа Кѣтѣа	пок. Плѣсѣкѣа Кѣрѣл Хѣрѣнѣа Мѣрѣя

Плѣнѣкѣм сѣе оѣе, койѣмѣа с познѣтѣа какѣѣа замѣнѣѣтѣа прѣрѣпѣрѣка за сѣлѣнѣанѣс бѣракѣи неѣновѣнѣих или какѣѣа оѣднѣност кой исѣдѣчѣуѣе нѣхѣм слѣбѣданѣ прѣстанѣк, да то мѣнѣи неѣпѣрѣмѣно или путѣм оѣнѣго оѣнѣтѣнѣского погѣлѣварѣстѣя, однѣсно мѣтѣчѣрѣа код койѣа в ѣвѣшѣнѣи прѣнѣял.

Сѣлѣ се обявѣа има ѣвѣрѣшѣитѣи и то: у Русѣом Крѣстурѣ, и у „Русѣим Новѣнѣамѣ“.

У Русѣом Крѣстурѣ, 28. янѣуѣрѣа 1933. гѣд.

(М. П.)

Иѣсѣѣф Вѣтѣа,
зам. мѣтѣчѣрѣа.